

927.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 17 grudnia 1928 r.

o warunkach przyjmowania druków bezadresowych do przewozu pocztą.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Dopuszcza się do przewozu pocztą w obrocie wewnętrznym nowy rodzaj przesyłek drukowych pod nazwą „Druki bezadresowe“.

§ 2. Druk bezadresowy służyć ma wyłącznie dla celów reklam handlowych oraz przemysłowych i odpowiadać winien postanowieniom wyszczególnionym w rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 kwietnia 1927 r. o warunkach przyjmowania druków do przewozu pocztą (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 392), z następującymi wyjątkami:

- a) waga pojedynczego druku bezadresowego nie może przekraczać 50 gramów,
- b) należność pocztowa za każdy druk bezadresowy musi być uiszczona przy nadaniu znaczkami pocztowymi, według każdorazowej obowiązującej taryfy pocztowej dla tego rodzaju druków,
- c) druki bezadresowe muszą być nadawane w urzędzie (agencji) pocztowym,
- d) jednorazowo można nadać najmniej 500 sztuk druków bezadresowych,
- e) na każdym nadawanym druku bezadresowym — winien być zamiast adresu wskazany rodzaj przedsiębiorstw, zakładów lub zawód odbiorców i t. p., t. j. cechy umożliwiające doręczenie przesyłki jak np. dla krawców, dla składów papieru, dla sprzedawców wyrobów tytoniowych, wreszcie dla wszystkich większych magazynów i t. p., znajdujących się w miejscowym okręgu doręczeń urzędu (agencji) pocztowego.

Pod powyższe pojęcie nie podpadają jednak określenia, jak np. dla przyjaciół zwierząt, dla myśliwych i t. p., które to określenia nie dają możliwości doręczenia przesyłek.

§ 3. Druki bezadresowe mogą być przeznaczone bądź dla jednego rodzaju odbiorców, jak np. dla magazynów obuwia, albo zegarmistrzów i t. p., lub też mogą być przeznaczone dla kilku, nie więcej jednak jak 3 rodzajów odbiorców, np. dla składów mąki — piekarzy — cukierników i t. p.

§ 4. Druki bezadresowe będą rozsyłane do wskazanych przez nadawcę urzędów i agencji pocztowych celem doręczenia odbiorcom, w razie zaś niemożliwości doręczenia, nie będą takie przesyłki

dosyłane do innej miejscowości, ani zwracane nadawcy.

§ 5. Sposób nadawania i doręczania przesyłek bezadresowych określają przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r.

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*